

рика, Азия и Европа. За Америка, Австралия и островите въ Великия океанъ тъ нищо не знали. Посрѣдата на земята мислили, че стои морето, което лежи между Африка, Азия и Европа и затова го наречали *Средиземно море*. Изъ срѣдиземно море въ старо време плавали египтени, финикийци и гърци. По-сетне и римляни. Отъ всички най-голѣми моряци били финикийците. Тъ въртели голѣма търговия по брѣговете на Мала-Азия, изъ Черно море, по брѣговете на Гърция, Италия, Испания и Африка. Решителнитѣ тия търговци, лакоми за голѣми богатства, първи преминали Гибралтаръ, навлѣзли въ Атлантически океанъ и се спуснали по брѣговете на Франция, Англия, Белгия, Холандия; избиколили Ютландия, та навлѣзли въ Балтийско море, спирали по брѣговете на Прусия, отдето пренасяли кихлибаръ. За да не ги конкуриратъ други моряци, тъ казвали, че задъ Гибралтаритѣ, щомъ се навлѣзе въ Атлантически океанъ, тамъ вече е свѣршекъ на земята; явявали се грозни чудовища, които поглъщали корабите съ хората, а малко по-нататъкъ се отваря безкрайна и бездѣнна пропастъ. Ако нѣкой смѣль корабъ падне въ тая пропастъ, нѣма вече връщане...

Тъй приказвали финикийците и тъй вървали народите около Средиземно море.

Ала единъ ученъ човѣкъ отъ египетския градъ Александрия, на име Птоломей, живѣлъ 200 години преди рождество Христово, пръвъ се досетилъ, че земята не е пита, плоската, а е валчеста, кълбо съ екваторъ, меридиани и паралели, но не знаилъ правилно да означи моретата и океаните, а за Америка и Австралия нищо не писалъ, като да не сѫ съществували. Споредъ този ученъ, земята не била много голѣма. Тогава гърцитѣ се запитали: ако